

Λόγος στην αρχή του νέου έτους (Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Και τώρα, στην αρχή του νέου χρόνου, και πάντοτε είναι ωραίο να δοξάζουμε με έργα και με λόγια την αιτία της σωτηρίας μας που είναι η Τριαδική θεότητα που δημιούργησε και συγκρατεί τα πάντα.

Με τη βοήθειά της διανύσαμε το χρόνο που πέρασε και οφείλουμε να ευχαριστήσουμε γι' αυτό τη θεία μακροθυμία και με ακρίβεια να εξετάσουμε τους εαυτούς μας, σε τι ζημιωθήκαμε ψυχικά ή τι κερδίσαμε πνευματικά σε όλη τη διάρκειά του. Και αν είχαμε κάποιο πνευματικό κέρδος, ας βιαστούμε και αυτό το χρόνο να έχουμε παρόμοια κέρδη. Εάν όμως ζημιωθήκαμε, πρέπει να κλάψουμε και να θρηνήσουμε επειδή σπαταλήσαμε άσκοπα το χρόνο που μας δόθηκε για μετάνοια· είναι δε αδύνατο να τον βρούμε για δεύτερη φορά στην παρούσα ζωή. Πέρασε και έφυγε, δεν πρόκειται να επιστρέψει. Ζημιωθήκαμε πολύ γιατί τον τελειώσαμε κακώς.

Γι' αυτό ας κλάψουμε και ας θρηνήσουμε και ας ζητήσουμε συγχώρηση από το Θεό. Ας μην πέσουμε σε απόγνωση, εάν πρόκειται να προσφέρουμε στο Θεό καρπό άξιο μετανοίας και εάν βάλουμε σαν στερεό θεμέλιο την αρχή της τώρα που ξεκινά ο νέος χρόνος. Τότε Εκείνος που ευλογεί και στεφανώνει τον καινούριο χρόνο σίγουρα θα μας ευλογήσει και θα μας ενδυναμώσει για να του προσφέρουμε άξιο καρπό μετανοίας. Αυτός καθαγίασε και την καινούρια του αρχή αφού την έβαψε με μαρτυρικό αίμα και την τίμησε με μνήμες πολλών αγίων και της Θεοτόκου, ώστε και εμείς με τις ικεσίες τους να κάνουμε καλή αρχή του νέου χρόνου και καλά να φθάσουμε στο τέλος του, αν βέβαια φθάσουμε, και δεν έλθει το δικό μας τέλος πιο γρήγορα.

Είναι καλό καθημερινά να σκεφτόμαστε το θάνατο και να έχουμε μνήμη της εξόδου μας από τη ζωή αυτή, η οποία περνά χωρίς να το καταλάβουμε, μήπως έλθει ξαφνικά σαν κλέφτης και βρεθούμε απροετοίμαστοι και τιμωρηθούμε. Οι έμποροι καθημερινά μετρούν και ψηλαφούν το κέρδος ή τη ζημιά και χαίρονται για το πρόσκαιρο κέρδος ή λυπούνται για τη ζημιά των υλικών πραγμάτων. Κάνουμε λάθος δε εμείς που ενώ φθάσαμε στο τέλος του χρόνου να μη σκεπτόμαστε πόσο ζημιωθήκαμε ή τι κερδίσαμε κατά τη διάρκειά του και να χαιρόμαστε ή να λυπούμαστε όπως οι έμποροι.

Γιατί αν ο Θεός δει ότι με αυτόν τον καλό τρόπο και εμείς φροντίζουμε για τη

σωτηρία μας σίγουρα θα ευλογήσει το χρόνο που ήλθε και οι σκέψεις μας θα γεμίσουν με Άγιο Πνεύμα, οι λογισμοί μας με αγαλλίαση πνευματική, οι πράξεις μας θα είναι ντυμένες με στολή αφθαρσίας και η ταπεινοφροσύνη μας θα πολλαπλασιάσει τον άρτο της αθανασίας. Με ταπείνωση θα φωνάζουμε από τα βάθη της καρδιάς μας προς τον Κύριο και θα υμνούμε τον Θεόν Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, την μία και μοναδική θεότητα και ομοούσια φύση, γιατί αρμόζει σ' αυτήν από εμάς τα δημιουργήματα όλη η δόξα, τιμή και προσκύνηση τώρα και πάντοτε και στους ατελεύτητους αιώνες.

(Αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου, Συγγράματα τ. Γ΄, εκδ. Ι. Μ. Αγίου Νεοφύτου, Πάφος 1999, σ. 113-115. Απόσπασμα σε νεοελληνική απόδοση από Α. Χριστοδούλου, Θεολόγο)